

АГРАРЕН УНИВЕРСИТЕТ – ПЛОВДИВ
Пловдив 4000; бул. «Менделеев» № 12; тел. +359/32/654 300
Факс +359/32/633 157; www.au-plovdiv.bg

ФАКУЛТЕТ ПО АГРОНОМСТВО

Утвърждавам:

Декан:

(доц. д-р Атанас Сегов)

ИНДИВИДУАЛЕН УЧЕБЕН ПЛАН

на

Милена Николова Николова, РД – 26 – 73/21. 11. 2024 г.

Област на висшето образование	6. Аграрни науки и ветеринарна медицина
Професионално направление	6.1. Растениевъдство
Научна специалност	Селекция и семепроизводство на културните растения
Форма на обучение	Самостоятелна подготовка
Продължителност на обучение	3 години
Тема на дисертационния труд	Селекционно проучване на местна генплазма от дребноплоден пипер - <i>Capsicum annuum ssp. microcarpum</i> в колекция <i>ex situ</i>
Научен ръководител или консултант	доц. д-р Марина Марчева
Обсъден и приет на КС	Протокол № 96 / 14. 01. 2025г.
Утвърден на заседание на ФС	Протокол № /15. 01. 2025г.

О Б Щ У Ч Е Б Е Н П Л А Н

Учебна дейност на докторанта на самостоятелна подготовка Милена Николова		
ПЪРВА ГОДИНА		
Дейност	Период	Кредити
Участие в обучителни курсове		
Изпит по специалността	02-10. 2025	20
Сума за I година		20
Научноизследователска работа на докторанта Анотация Бързата промяна в условията на средата, почвите и биоценозите изисква използването на диференциран и мултидисциплинарен подход чрез съвременни решения за постигане на устойчиво земеделие. Създаването и култивиране на по-адаптивни сортове с широка генетична наследственост е част от механизмите за стабилно управление на този сектор. Вариабилността на основните стопански признаци в добре познатите и активно използвани култури се ограничава от включването на едни и същи родители в селекционните програми на много научни звена и селекционни компании. Проучването, съхранението и използването на растителните генетични ресурси дава възможност за нейното разширяване и е приоритет в световен мащаб. В резултат на дългогодишна дейност в ИРГР, гр. Садово е създадена богата колекция от растителни генетични ресурси. Според EURISCO (октомври, 2018 г.) статусът на колекцията обхваща 68 935 образци, описани по дескрипторите на FAO /Bioversity (2015) и е седмата по големина в Европа, заемаща дял от 3,49% от съхранения европейски растителен генофонд. Научните изследвания са свързани с проучване на генфонда и са насочени към обогатяване на <i>ex situ</i> колекциите: оценка на биологичните и морфологичните признаци на растенията в условията на гр. Садово, опазване на видовото разнообразие в <i>ex situ</i> полски, семенни и <i>in garden</i> колекции, създаване на предпоставки за <i>on farm</i> съхранение. Пиперът (<i>Capsicum annuum</i> L.) е познат като култура в България от началото на 16 век, когато е внесен през различни търговски пътища от Европа и Турция. В резултат на многогодишна селекционна – подобрителна дейност са създадени и разпространени типично български сортове пипер. Установено е, че те се раздалечават генетично от изходните американски родственици и при специфичните еколого-географски условия в България се формират като ендемични популации с високо специализирани качества. Тук са извършвани многократни проучвания на генетичното разнообразие на представителите на сем. <i>Solanaceae</i> и в частност, на пипера. Анализирани са морфологичните, биологичните и стопански признаци на местни и чужди сортове от различни географски произходи, като переспективните са отделени за селекционни цели и внедряване в производството, както и за репродуциране на образците за дългосрочно съхранение. В резултат на редица изследвания, съчетани с експедиционна дейност на учени от ИРГР, гр. Садово е установено, че местните сортове и популации пипер са запазени в определени райони на страната и се отглеждат главно за задоволяване на собствените нужди. Колекцията от пипер <i>Capsicum annuum</i> L. В Националната ген банка съдържа 1052 образци, от които 504 местни и 488 чужди генотипове. Проучването е извършено съгласно международния класификатор на IBPGR и методиката за оценка на нови сортове зеленчукови култури. Към настоящия момент липсва пълна таксономична класификация на дребноплодните пипери в България.		

Селекционното подобряване на дребноплодни пипери изисква създаването на научно-обосновани селекционни програми и обогатяване на източниците на вариране на основни признаци като стъбло, брой разклонения, форма и размер на листата. Събирането на местни растителни генетични ресурси от *Capsicum annuum* L. и тяхното регенериране, за да се осигури съхраняването на достатъчен обем семена от тях е първия етап от цялостната програма за тяхното използване. Необходимо е да се извърши характеристика и оценка по отношение на всички морфологични, биохимични и стопански признаци, включително реакция към биотичен и абиотичен стрес. Идентифицирането на подходящи образци за донори на ценни признаци, свързани с елементите на продуктивност и качество на плода е необходимо както за пряка селекционна дейност в страната, така и за актуализиране и допълване на базата данни на Националната ген банка, която се ползва от международната научна общност.

Методичен план

ПЪРВА ГОДИНА

Дейност	Период	Кредити
Представяне на проекто дисертация за зачисляване в докторантура на свободна подготовка	11. 2024	100
Годишен отчет	12. 2025	10
Подготовка за вътрешна защита	12. 2025	50
Сума за I година		160
Общо за курса		160

Учебна и научноизследователска работа на докторанта
на самостоятелна подготовка Милена Николова

ПЪРВА ГОДИНА

Дейност	Период	Кредити
Изпит по специалността	02-10. 2025	20
Представяне на проекто дисертация за зачисляване	11. 2024	100
Годишен отчет	12. 2025	10
Подготовка за вътрешна защита	12. 2025	50
Сума за I година		180

Научен ръководител:

(доц.д-р Марина Марчева)

Докторант:

(Милена Николова)

Чл. 8. (1) Индивидуалните учебните планове на докторантите се разработват от съответната катедра в университета по образец и се утвърждават от факултетния съвет.
(2) При разработването на индивидуалните учебни планове по ал. 1 се спазват следните изисквания:

1. за редовна форма на обучение:

а) срокът на обучение на докторанти в редовна форма на обучение е до три години, в рамките на които докторантът трябва да натрупа не по-малко от **180 кредита**;

б) докторантите участват в обучителни курсове, които подпомагат тяхното израстване и развитие. Аграрният университет предлага и организира обучителни курсове за докторанти, които се извеждат в общ поток при минимум 7 записани за курса. Докторантите могат да посещават обучителни курсове и извън университета. За всеки успешно преминал обучителен курс, включен в индивидуалния план на докторанта, се присъждат **5 кредита**. Успешното завършване на обучителен курс се доказва със сертификат, удостоверение или протокол, издадени от съответната обучаваща институция;

в) докторантите полагат изпити по специалността (**докторантски минимум**), съгласно с индивидуалния им учебен план, пред комисия, назначена от ректора, в състав от най-малко 3 хабилитирани лица, в която участва научният ръководител на докторанта. При успешно положен изпит се присъждат **20 кредита**. Успешното полагане се удостоверява с протокол от изпита;

г) докторантите осъществяват преподавателска дейност, с аудиторна заетост не повече от **30 часа упражнения** годишно, за което се присъждат до **7 кредита**. Осъществяването на учебната заетост се удостоверява с препис-извлечение от Протокол от заседание на катедрения съвет, на което е възложено извеждането на часове на докторанта, и утвърден от УИЦ индивидуален отчет за изведените часове (по образец);

д) за всяко участие на докторанта с **доклад или постер** в научна конференция или семинар се присъждат **5 кредита**. Участието се удостоверява със сертификат за участие и/или копие на публикацията;

е) докторантът публикува **не по-малко от 2 бр. статии** или доклади, свързани с темата на дисертацията, които акумулират поне минимално изискуемия брой точки от група Г за съответното професионално направление, съгласно с ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и ППЗРАС в АУ - Пловдив. За тези публикации на докторанта се присъждат **30 кредита**;

ж) при приет от КС **годишен отчет** на докторанта се присъждат **10 кредита**;

з) за научноизследователската работа на докторанта, разпределена по дейности и години в методичния план, се присъждат **общо до 50 кредита**;

и) при положително становище на обучаващата катедра, след проведена процедура за **предварително обсъждане на дисертацията**, на докторанта се присъждат **50 кредита**. Положителното становище се удостоверява с препис от протокола на КС.

ЗАКОН за висшето образование - Обн. ДВ. бр.112 от 27 декември 1995г., изм. ДВ. бр.27 от 29 март 2024 г

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от 02.07.1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2020 г.) Висшето училище има право да провежда обучение в образователната и научна степен "доктор" само по акредитирани професионални направления и специалности от регулираните професии при условията на чл. 80, ал. 2.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от 02.07.1999 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2020 г.) Докторантурата се осъществява по индивидуален учебен план и включва подготовка и

полагане на изпити, научноизследователска, педагогическа дейност и защита на дисертационен труд

(5) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от 02.07.1999 г.) Докторантурата може да се осъществява и чрез самостоятелна подготовка, за която се осигурява обучение в съответствие с другите форми на докторантура. (6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от 02.07.1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2010 г.) Образователната и научна степен "доктор" се дава на докторант, който е положил изпитите, предвидени в учебния план, и е защитил дисертационен труд при условията и по реда на Закона за развитието на академичния състав в Република България.

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от 02.07.1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г., изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2020 г.) В Българската академия на науките, Селскостопанската академия, националните центрове по проблемите на общественото здраве и други научни организации може да се провежда обучение по образователната и научна степен "доктор" по докторски програми, които са получили акредитация с оценка от 8,00 до 10,00, и при условията на чл. 46, ал. 2, 4 и 6.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2020 г.) Научният съвет на звеното, което обучава докторанта, избира научния му ръководител, утвърждава учебния му план и ежегодно го атестира. Източник: Правно-информационни системи "Сиела" (3) Докторантите в научните организации се ползват със статута и правата по чл. 67 и 70.